ANUL VI. — No. 1436

EDIȚIA A DOUA

VINERI 12 FEBRUARIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administrației.
Din *Județe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Treĭ luni „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în străinĕtate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române! de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTI şi JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinĕtate, direct la administrație şi la toate oficiele de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0,30 b. linia
„ „ III . . . . . . 2,— leĭ „
„ „ II . . . . . . 3,— „ „
Inserțiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vĕnzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 16, — STRADA ACADEMIEĬ, — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 16, — STRADA ACADEMIEĬ, — No. 16

Bucureştĭ, 11 Februarie 1893

Luptă fără rezultate

Bĕtrînul luptător al democratismuluĭ de peste Olt, D. senator N. B. Locusteanu, omul consecinte, republicanul declarat, în nişte articole admirabile, publicate în coloanele acestuĭ ziar, pline de simț şi de bărbăție, dovedeşte şi istoriceşte şi logiceşte că idealul liberalilor nu poate fi altul de cât *Republica*.

In adevĕr. Proclamarea principiilor că mulțimea se guvernă prin sine însă-şĭ şi că toate puterile din Stat emană din sînul națiuneĭ, nu se pot împăca cu principiul monarhieĭ ereditare. Şi nu se pot împăca pentru cuvîntul foarte simplu, că monarhia ereditară se pune maĭ pre sus de națiune, fiind străină de dînsa şi fiind de o emanațiune divină.

Liberaliĭ adoptând aceste principiĭ, ca o consecință logică trebuia să proclame forma de guvernămênt republicană. Totuşĭ eĭ astă-zĭ sunt monarhiştĭ. Aŭ admis monarhia pentru motive oportuniste. Istoriceşte însă liberaliĭ sunt republicanĭ. C. A. Rosetti şeful liberalismuluĭ democratic, a fost republican la 48 şi apoĭ toată viața a rĕmas republican în teorie.

Decĭ, la originile liberalismuluĭ român se afla ca program, ca ideal: *Republica*. Eĭ aŭ vĕzut că numaĭ un guvernămênt electiv ar putea asigura o funcționare maĭ cinstită şi maĭ normală a regimuluĭ reprezentativ. Iar pe de altă parte că mulțimea ar lua atuncĭ parte directă la alegerea unuĭ guvern.

Dacă totuşĭ aŭ admis monarhia, asta, aŭ mărturisit-o de multe orĭ, aŭ făcut-o numaĭ ca o tranziție. Cu alte cuvinte, eĭ aŭ recunoscut totdeauna superioritatea republiceĭ şi aŭ admis monarhia ca o necesitate a momentuluĭ. Se putea dar prevedea un timp când liberaliĭ îşĭ vor aduce aminte că perioada de tranziție în guvernămêntul monarhic al Românieĭ se va termina, şi că atuncĭ trebue să se gândească serios că forma republicană aşteaptă să ia ființă.

A fost un timp, negreşit, când țara noastră nu era independentă şi atuncĭ ni se putea impune forma de guvern din afară. Dar astăzĭ, după 13 anĭ de independență, putem să ne gândim singurĭ şi să ne dăm forma de guvern, ce ne convine.

Eĭ bine, astăzĭ liberaliĭ aŭ ajuns maĭ dinasticĭ, de cât orĭ când. In loc să-şĭ amintească că tranziția e terminată şi că aŭ o veche datorie către țară, aceea de a se declara republicanĭ şi a face ca mulțimea să se guverneze prin ea însăşĭ, eĭ se încearcă a împlînta maĭ adînc dinastia streină şi ereditară. Cu ocazia dotațiuneĭ şi căsătorieĭ prințuluĭ Ferdinand, liberaliĭ aŭ întrecut în dinasticism şi în sentimente monarhice chiar pe conservatorĭ. Eĭ şi-aŭ desmințit şi originea şi tradiția şi ideile şi s'aŭ declarat închinătorĭ aĭ tronuluĭ. Aceasta însă constitue o contrazicere în toată doctrina liberală, şi tot odată ne va dovedi că campania liberalilor din opoziție, nu va avea niciĭ un rezultat. De aceea toată activitatea lor va fi şovăelnică, nesigură, şi se va resimțĭ de această mare greşală.

Maĭ mult. In programul lor de la Iaşĭ, liberaliĭ nicĭ nu se gândesc la Rege. El rĕmâne intact cu toate prerogativele sale. Dacĭ însă de Rege nu vĕ atingențĭ şi dacĭ tămâiațĭ monarhia, vĕ putem spune că, nu ațĭ făcut nimica, cu toată organizarea voastră.

Ştim. V'ațĭ dat program, v'ațĭ ales şef, v'ațĭ unit cu toțiĭ, Duminică începețĭ întrunirile publice în Capitală. Dar noĭ vĕ vom spune: *nu vețĭ putea face nimica!* Şi ştițĭ de ce? Pentru că sunteţĭ monarhiştĭ.

Poate vi se va părea paradoxal acest limbaj, însă el este riguros exact.

Şi vĕ vom dovedi îndată.

In întrunirile publice, în parlament, în presă vețĭ critica actele guvernuluĭ. Criticele voastre vor lăsa recĭ pe cetățenĭ, din cauză că, azĭ nu maĭ este un mister pentru nimene, Regele guvernează țara, iar miniştriĭ nu sunt de cât nişte manechine ale Regeluĭ. In asemenea condițiĭ, cum voițĭ ca propaganda şi agitația voastră să aibă vr-un resunet, când vĕ mărginițĭ pur şi simplu a critica numaĭ actele guvernuluĭ? Oare voĭ când vețĭ veni mâine la guvern, nu vețĭ face şi nu vețĭ îndeplini tot ce va ordona Regele? — In țara noastră de la 1866 nu există guverne liberale saŭ conservatoare, ci guvernele Regeluĭ Carol I, care se conformează voințeĭ şi dorințeĭ luĭ.

Când dar ştițĭ toate aceste, când dar după o perioadă de 27 anĭ, monarhia a dat tot ce putea da ca corupțiune politică şi morală, cum dar vĕ maĭ pasionațĭ pentru această odioasă formă de guvern? Iubirea de țară, ar presupune pentru voĭ, pasionarea pentru forma republicană şi aducerea eĭ în mijlocul luptelor politice. Şi aceasta vi se impune şi ca consecința logică a doctrineĭ, şi ca tradiție, ca totul.

Atuncĭ cetățeniĭ acesteĭ țĕrĭ, ar ştĭ că voițĭ să schimbațĭ o stare de lucrurĭ şi le vețĭ da o garanție că, voĭ venind la guvern, vețĭ face altfel, căcĭ nu va maĭ fi voința unuĭ monarh ca ceea luĭ Carol I. Alt-fel fițĭ sigurĭ, toată agitația voastră va remânea fără rezultate.

A venit momentul când putem să ne dăm forma de guvern ce o voim noĭ. Nu maĭ avem a ne teme de nimene. Liberaliĭ sunt un partid mare, organizat, şi lucrând pentru guvernul republican, agitația lor ar fi o luptă sfîntă, curată, plină de rezultate pentru viitorul politic al țĕreĭ.

Bătrîniĭ liberalĭ consecințĭ, ca D. senator Locusteanu, le amintesc liberalilor drumul ce trebue să-l apuce. Aşa dar, li se impune să asculte vocea acelor bătrînĭ consecințĭ, albițĭ în luptele politice, şi să între în calea largă care duce la democrația republicană. Numaĭ atuncĭ vor schimba fața politică a țĕreĭ şi vor realiza o mare cucerire politică a timpuluĭ nostru.

Însă liberaliĭ continuând a fi dinasticĭ şi monarhiştĭ, lupta lor va remâne fără rezultate.

Ed. Dioghenide.

A se vedea „Ultime Telegrame“ la pagina III.

INSTANTANEE

Ioan Plesnilă

Nalt, spătos, voinic. Holteiŭ tomnatec.

Amic intim al luĭ Lascar Catargiu, nu neglijă de a cultiva pe Al. Lahovary, pe care'l socoate urmaşul luĭ Catargiu la şefia partiduluĭ. Urĕşte pe Carp, despre care zice că e un microb distrugător al partiduluĭ conservator. A contribuit mult la rĕsturnarea ministeruluĭ concentrat şi la înlăturarea luĭ Vernescu. Azĭ n'ar dori alt ce-va de cât rĕsturnarea luĭ Carp.

De o amabilitate rară cu toată lumea şi ospitalier fără seamăn la moşia sa Lunca.

Conservator statornic, a fost în maĭ multe rîndurĭ deputat şi azĭ e senator de Covurluiŭ şi preşedinte al camereĭ de comerț din Galațĭ, unde se bucură de multă considerație. Şi-a mărit popularitatea de când s'a votat construirea linieĭ Bârlad-Galațĭ, pentru care a stăruit din toate puterile. Se poate zice că numaĭ luĭ îĭ se datoreşte construirea acesteĭ liniĭ.

Agricultor modern, face o cultură sistematică şi a perfecționat chiar o maşină de secerat, care poartă numele sĕŭ.

Semne particulare: Are un cult pentru hidroterapie şi iarna, pe gerurile cele maĭ marĭ, face băĭ recĭ afară. Iĭ plac mult hainele şi cravatele.

Fox

Veterinarii militari

Ştiŭ prea bine că ziarul *Adevĕrul* nu este făcut spre a însera dialogurĭ între diferițĭ autorĭ de articole, de aceia voiŭ fi scurt în acest rĕspuns ce daŭ unuĭ *Esculap*, pentru a nu abuza de ospitalitatea acestuĭ jurnal.

Pun în vederea D-luĭ ce-mĭ critică articolul meŭ că, am spus de la început: discuțiune primesc, dar vexărĭ nu. Pentru ce? Tocmaĭ pentru că liber este orĭcine a propune ce vrea, numaĭ să nu insulte pe nimenĭ nicĭ să facă personalitățĭ.

Se poate ca D-sa să aibă dreptate în totul, se poate ca mediciĭ veterinarĭ să nu găsească în armată destule recompense, dar eŭ am făcut numaĭ o comparațiune între serviciul ofițeruluĭ propriŭ zis şi între cel al medicului. Dacă ofițerul — Căpitanul combatant de exemplu — stă toată ziua la casarmă, îşĭ sacrifică toate interesele cele-l'alte, personale, serviciuluĭ, atuncĭ 300 francĭ leafa este un nimic pe lângă cea a unuĭ medic, care vine o oră la cazarmă pentru vizită şi restul zileĭ îşĭ vede de clienţĭ, clientelă ce îĭ aduce alțĭ 300 de leĭ pe lună. Aceasta înseamnă că gradul este dublu plătit, lucru ce D. Esculap se preface a nu înțelege.

Dacă Esculapul nostru mĕ întreabă câțĭ generalĭ combatanțĭ avem ca să dovedească apoĭ că 4 generalĭ doctorĭ e puțin, pe acest vast teren de discuție îl sfătuiesc ca să maĭ aştepte până ce ştiința nouă militară va stabili importanța bisturiuluĭ în merele operațiunĭ militare.

Marte.

D. Al. Marghiloman ezecutat

După execuția D-luĭ Carp a venit rândul D-luĭ Al. Marghiloman. Se vede că a sosit timpul ca junimiştiĭ să fie executațĭ cu asprime.

Alaltăerĭ la Senat D. C. Urdăreanu, senator de Mehedințĭ, arătă neregularitățile ce se petrece la parchetul din Turnu-Severin, precum şi cazul unuĭ tînĕr Niculescu care, cu un certificat falş de naştere, a voit să se sustragă de la serviciul militar. D. Urdăreanu întreabă că de ce acest tînĕr n'a fost pedepsit, şi apoĭ încorporat conform legeĭ?

D. Al. Marghiloman respunde că dacă nu se esecută lucrările de la parchet, administrația este de vină, şi în capul administrațieĭ din acel județ a fost şi D. Urdăreanu.

D. Urdăreanu ripostează D-luĭ Marghiloman că administrația nu este de vină, căcĭ s'aŭ găsit în saltarele parchetuluĭ, lucrărĭ neezecutate.

D. Al. Marghiloman se încearcă a respunde din noŭ D-luĭ Urdăreanu, relativ la tînĕrul Niculescu şi citeşte o petițiune a acestuia de la 29 Ianuarie, adresată Ministruluĭ de rĕzboiŭ, în care înjură pe D. Urdăreanu şi caută să-şĭ justifice situația sa.

Această purtare incorectă a D-luĭ Marghiloman dă dreptul D-luĭ Urdăreanu de a fi violent şi a trage o săpuneală zdravănă D-luĭ Marghiloman. Senatorul de Mehedințĭ arătă că petițiunea acestuĭ tînĕr este dată la 29 Ianuarie după ce şi-a anunțat interpelarea; apoĭ închee spunênd că D. Marghiloman a înjosit magistratura, că e nedemn de locul ce'l ocupă, şi că atât cât va sta D-sa în capul magistratureĭ, prestigiul eĭ va scădea.

D. Marghiloman palid, obosit, asculta. De asemenea Senatul în o tăcere profundă asculta pe D. Urdăreanu. Neregularitățile parchetuluĭ de Mehedințĭ aŭ fost pe deplin dovedite şi D. Marghiloman n'a putut respunde nimic. Iar la acuzația lâncezeleĭ ce s'a întins asupra justițieĭ, D. Marghiloman iarăşĭ n'a putut respunde.

S'a observat că D. Marghiloman părea slăbit şi pentru acele câte-va cuvinte care le-a spus.

S'a mărginit maĭ mult în a lua o poză ironică față cu D. Urdăreanu, ceia ce făcu pe acesta ca atât în mod zeflemist cât şi în mod serios să dea o bună lecțiune de rolul unuĭ ministru în o țară constituțională. Execuția a fost deplină.

Staŭ bine junimiştiĭ.

Argus

UN SFAT

E clar că orĭ care ar fi guvernul unguresc, orĭ-ce oamenĭ ar fi chemațĭ la cârma statuluĭ, eĭ sunt atât de orbițĭ de grandomania, inerentă raseĭ, în cât toțĭ, fără deosebire de partid, când sunt întrebațĭ ce gând aŭ şi care le e linia de conduită în privința naționalităților, nicĭ unul nu esită a respunde, prin perifrase şi figurĭ, bine înțeles, dar în fond următoarele: maghiarizarea, cu orĭ-ce preț a națiunilor nemaghiare. Spre a proba ceea-ce spunem n'avem de cât să reproducem ceea-ce zice D. Weckerle în această privință: *„Cu toată energia şi hotărîrea vom stărui a păstra, întari şi asigura pentru viitor* **caracterul maghiar al statuluĭ şi al vieţeĭ publice.**

Şi maĭ departe se exprimă categoric că va lua mĕsurĭ *extraordinare*, pentru îndeplinirea acestuĭ scop. Declarația e foarte categorică şi plină de interes, căcĭ ea trebue să hotărască o-dată pe conducătorĭ românilor de dincolo, să renunțe la idea că prin paliative şi cerşirĭ se poate aduce un remediŭ stăreĭ actuale de lucrurĭ şi se-ĭ forțeze a lua mĕsurĭ energice care singurile sunt capabile se curme rĕul, ce cu toțĭ îl constată, dar nimenĭ nu face ceea-ce istoria Italieĭ demostră că trebue să facă spre a ajunge acolo unde sora noastră Italia a ajuns, adică *realizarea unitățeĭ naționale.*

Această declarație e cu atât maĭ importantă cu cât e făcută untr'un stat poliglot unde există o lege a naționalităților de la 68, prin care se garantează fie căreĭ națiunĭ nemaghiare dreptul de a trăi şi a se desvolta ca atare. Eĭ încearcă pe căĭ piezişe să facă ceea-ce nu pot se mărturisească şi fiind-ca n'aŭ curagiŭ a declara că în monarhia Austro-Ungară n'aŭ dreptul a trăi de cât ungurĭ şi a se bucura de protecția legilor de cât eĭ, cred că dacă nu o spun şi o fac sunt maĭ puțin demnĭ de disprețul şi oprobiu lumeĭ civilizate.

A încerca, prin mijloace excepționale, să desnaționalizeze un popor cu un trecut glorios, cu o origină demnă de invidiat, în care conştiința națională e deşteaptă, este a comite o greşeală de neertat, căcĭ se poate periclita dintr'un moment într'altul existența statuluĭ, facênd se dispară coesiunea ce există între diferite națiunĭ care compun Imperiul Austro-Ungar.

Unguriĭ uită că orĭ ce acțiune produce reacțiune şi persecuțiunile îndreptate contra românilor şi a tot ce e romănesc, îĭ face pe aceştia să se convingă că mântuirea lor nu poate veni de la Buda-Pesta, ci din contra soarele libertățeĭ lor rĕsare la Bucureştĭ. Această convingere a românilor oropsițĭ şi exploatațĭ, e consecința firească a sistemuluĭ de persecuțiunĭ îndreptat cu o măestrie diabolică în contra a tot ce nu este maghiar saŭ adept a *„ideeĭ de stat maghiar“*. Cine seamănă persecuție nu poate culege de cât ură. In loc de a recurge la mijloace extraordinare, ar trebui să ia exemplu de la englezĭ, carĭ, convinşĭ că prin forța brutală nu se poate înăbuşi legitimele pretențiunĭ ale irlandezilor, aŭ socotit bărbațiĭ de stat englezĭ, în frunte cu Gladstone, că este timpul să curme cu nedreptățile strigătoare ce li se făceaŭ irlandezilor până acum, de toate guvernele ce s'aŭ succedat la cârma Statuluĭ, şi s'aŭ gândit să le dea autonomia.

Iată singura soluție pe care, oameniĭ de stat aĭ imperiuluĭ vecin, ar trebui să o imiteze, ca una ce se impune şi care ar avea meritul de a linişti spiritele încordate din monarhie şi a 'ĭ prelungi existența.

Iar când unguriĭ grandomanĭ şi înfumurațĭ nu s'ar hotărî să imiteze pe englezĭ, conducătoriĭ românilor subjugațĭ să învețe de la irlandezĭ mijloacele prin care aceştia aŭ ştiut să impue unuĭ imperiŭ aşa de mare şi bogat ca Anglia, şi să îl forțeze a le acorda ceea ce eĭ cereaŭ. Eĭ pot învĕța că, drepturile popoarelor *nu se cer din genunchĭ*, ci cu fruntea sus, cu demnitate şi curagiŭ, atitudine ce se impune când se luptă pentru o cauză sfîntă şi dreaptă, gata de a face orĭ ce sacrificiĭ şi a se servi de toate mijloacele pentru că numaĭ aceluia i se va da dreptate care ştie să ceară cu energie şi e astfel pregătit în cât va lua cu forța, ceea ce pe cale pacinică nu i se acordă.

De vețĭ şti să lucrațĭ şi să dațĭ probe de bărbăție, curaj, abnegație şi sacrificiŭ ca irlandeziĭ, de sigur vețĭ obține ceea ce eĭ aŭ smuls englezilor.

Corneliu S. Axentie.

Iar Memoriile Oficerilor

Tineretul în armată a fost tot-deauna rĕŭ privit de babalâciĭ şi rutiniĭ şefĭ.

In armată legea pozițieĭ oficerilor satisfăcut pe şefĭ, căcĭ le-a dat în mână pe bieţiĭ oficerĭ şi în special pe ceĭ inferiorĭ.

Ca consecință a acesteĭ legi avem astăzĭ în fie care corp saŭ serviciŭ două grupe de oficerĭ: grupa linguşitorilor, cunoscută sub numele de *clica regimentuluĭ*, şi grupa oficerilor disgrațiațĭ, carĭ sufĕr toate neajunsurile din partea şefilor de corpurĭ şi a camarazilor din *clică*.

Oficeriĭ ce nu intră în clică nu sunt bunĭ de nimic, sunt persecutațĭ şi chiar insultațĭ în public de şefiĭ lor.

Bazațĭ pe puterea ce aŭ după lege, şefiĭ lucrează cu autoritatea, iar inferioriĭ sunt respunzătorĭ la aman după legile şi regulamentele, de carĭ şefiĭ nu vor să ştie când daŭ ordinile, cu toate că vĕd că de la un timp încoace, grație protestărilor inferiorilor asuprițĭ, se duc şi eĭ alĕturĭ cu inferioriĭ pentru abuzurile comise împreună.

Se găsesc fel de fel de şefĭ în armată: Uniĭ încurcă pe comptabiliĭ prin autoritatea lor şi apoĭ se mută şi-ĭ lasă cu 2—3000 francĭ lipsă în banĭ saŭ efecte, şi sunt nevoițĭ să dea chitanțĭ în dreapta şi în stînga, să tragă *mâța de coadă* 2—3 anĭ până se plătesc, ba încă să fie şi notațĭ de viitoriĭ şefĭ că fac datoriĭ, (poftim!); alțiĭ vor să facă gheşefturĭ.

Dacă inferiorul nu voeşte să contrasemneze devizele şi compturile umflate şi să se învoiască şi la alte propunerĭ, îl notează la mutare ca *nerecunoscător, nedisciplinat, insubordonant, etc*; dacă se plânge inferiorul altor şefĭ maĭ marĭ pentru asemenea lucrurĭ, căcĭ ştie că şeful, la un caz de nevoie, spune *nu ştiŭ n'am vĕzut, am fost indus în eroare,* apoĭ şeful îl notează *clefetitor*, uniĭ şefĭ fără ruşine rup foia din memoriŭ cu notele bune puse în vremurĭ de împăcăciune şi concesiĭ şi pun altele maĭ murdare, ca să-şĭ resbune, ba

încă daŭ şi în primire pe inferiorĭ vre unuĭ general amic saŭ şef sub care din nenorocire cade inferiorul, *ca să'l reguleze.*

Memoriile ofiţerilor aŭ ajuns astă-zĭ nu o oglindă în care s'ar vedea persoana ofiţeruluĭ, ci o şarlatanie oficială, un fel de condicuţă de servitorĭ.

Ce valoare maĭ pot avea astă-zĭ memoriile ofiţerilor, când notele din ele sunt puse pentru a-şĭ resbuna şeful pe ofiţer că n'a voit să facă gheşefturĭ saŭ pentru că nu este în *clică?*

Ce valoare maĭ pot avea memoriile când şefiĭ şi diviziile rup foĭ din ele?

Corpurile de armată şi ministerul de ce nu daŭ în judecată pe şefĭ pentru distrugere de acte publice?

Cu toate acestea pentru inferiorĭ sunt acte publice iar nu *condicuţe de servitorĭ.*

După memoriĭ nu numaĭ că se iaŭ toţĭ, dar chiar se reformează un ofiţer, fără să fie examinat de vre unul din ceĭ marĭ măcar, şi fără să i se cunoască mutra celuĭ condamnat.

Evitaţĭ militarilor, asemenea scandale, căcĭ are să vie o vreme curînd-curînd, când armata va avea pe ofiţeriĭ *nelinguşitorĭ şi netîrîtorĭ* grupaţĭ contra şefilor şi atuncĭ armata va fi considerată de societate ca un *pericol naţional.*

U. O.

ACTE OFICIALE

D. Gh. Arghiropol, actual subprefect al plăşeĭ Hârşova este numit în funcţiunea de director al prefectureĭ judeţuluĭ Constanţa, iar D. N. Voinescu trece ca subprefect la plasa Hârşova.

*

D. N. Bereşteanu este numit în funcţiunea de subprefect al plăşeĭ Silistra nouă din jud. Constanţa.

*

D. Gh. P. Costescu, cu un serviciŭ de peste 4 anĭ ca subprefect şi poliţaiŭ, este numit în funcţiunea de subprefect al plăşeĭ Marginea-de-sus din judeţul R.-Sărat.

*

D. I. Ponicĭ este numit în funcţiunea de comisar poliţienesc al urbeĭ Hârşova din judeţul Constanţa.

POLITICA EXTERNA

Votul proporţional

In cantonul Ticino din Elveţia, unde acum un an a fost o adevĕrată revoluţie pentru schimbarea sistemuluĭ electoral, s'aŭ făcut deună-zi alegerĭ pentru guvernul cântonal, compus din cincĭ membri.

Lupta era între ultramontanĭ şi radicalĭ.

După vechea constituţie a cantonuluĭ, ultramontaniĭ, carĭ sunt în minoritate în corpul electoral, eraŭ tot-d'auna în majoritate, saŭ chiar în unanimitate, în guvernul cantonal şi tiranizaŭ pe adversarĭ.

A trebuit o revoluţie sîngeroasă pentru ca să se revizuiască constituţia cantonală şi să se introducă sistemul proporţional, în care majoritatea alegĕtorilor corespunde cu majoritatea aleşilor; dar şi minoritatea e representată în raport cu numĕrul voturilor sale.

La alegerea din ultimele zile, partidul radical a obţinut majoritatea, căcĭ din cincĭ membriĭ aĭ guvernuluĭ cantonal, treĭ sunt radicalĭ şi doĭ ultramontanĭ.

Demisia luĭ Leroyer

Preşedintele senatuluĭ francez, D. de Le Royer, şi-a dat demisiunea pe motive de sănătate.

O deputaţiune de senatorĭ s'a dus la dînsul pentru a-l ruga ca să-şĭ retragă demisiunea, dar el a refuzat.

D. Le Royer, născut la 1816 în Geneva a fost multă vreme magistrat. La 1879 a refuzat funcţiunea de procuror general pe lângă curtea de casaţie, oferit de ministrul Dufaure şi scurt timp după aceea intră în cabinetul Waddington, unde stătu numaĭ câte-va lunĭ.

La 1882 fu ales pentru prima oară preşedinte al Senatuluĭ şi de atuncĭ fu mereŭ reales.

Candidaţiĭ pentru preşidenţia Senatuluĭ ar fi D-niĭ Challemel-Lacour, Magnin, guvernatorul băncеĭ, Tirard, ministrul de finanţe şi Jules Ferry.

In cercurile bine informate, se asigură că D. Leroyer s'a retras numaĭ pentru a înlesni luĭ Jules Ferry mijlocul de a reapare pe scena politică.

Ferry n'a renunţat încă la ideia de a reveni la putere, cu toate amintirile triste care se leagă de guvernămîntul sĕŭ. Cu multă stăruinţă el şi-a asigurat în Senat un numĕr de partizanĭ şi, la alegerea preşedinteluĭ, se poate bizui pe un numĕr de 150 voturĭ republicane reacţionare.

Dreapta monarhistă, dacă nu va vota pentru Ferry, se va abţine.

Dacă va fi ales preşedinte al Senatuluĭ, Ferry speră să poată face uşor săritura la preşidenţia republiceĭ.

Numaĭ de nu şi-ar frînge gîtul.

Vigh.

Balul din Odobeşti

In urma iniţiativeĭ unuĭ comitet compus din D-niĭ dr. Antoniu, M. Ţintă, G. Mititelu, N. D. Theodorescu, N. Potop, oamenĭ marcanţĭ din societatea Odobeşteană, s'a decis a se da un bal în beneficiul săracilor în sala cazinuluĭ Dionisie Popescu în seara de 5 Februarie.

In seara baluluĭ, vestibilul cazinuluĭ era tapisat cu nenumăraţĭ brazĭ, intrând în sală, toţĭ eraŭ uimiţĭ de frumuseţea decorurilor. Coroanele de florĭ, steguleţele tricolore, sub miile de luminĭ ale frumoaselor candelabre presentaŭ un aspect feeric. La ora 9 salonul era literalmente plin, pe feţele tuturor se cetea satisfacţiunea şi bucuria.

Membriĭ comitetuluĭ şi Doamnele lor se intreceaŭ care de care a fi maĭ amabilĭ cu toţĭ invitaţiĭ. După o jumătate de oră, musica regimentuluĭ 10 din Focşanĭ sub conducerea renumituluĭ capelmaistru Lucia dădu semnalul de dans, printr'un frumos vals din reportoriul luĭ Strauss.

Perechele de dansatorĭ sburaŭ prin sală întocmaĭ ca şi într'un vis. Printre mulţimea de dansatoare am remarcat pe *D-şoara Maria Mititelu* încântătoare, în toaletă de faille bleu-marin, *D-na dr. Antoniu* graţioasă, în toaletă de faille-crême D-na N. D. Theodorescu, într'un frumos costum naţional, tipul ţĕranceĭ de Rucăr; D-na dr. Metzeanu, într'o elegantă rochie de culoare gris-fer; D-na Ana Georgescu, o creolă în negru; D-na G. Dimitrescu, în bleu; D-na Lucreţia Baican, în bleu-zephir; D-na Polichroniade, în rouge incendie; D-nele Nicolau şi Stelian, în costume naţionale; D-na Dragomir, în negru împodobită cu zambile; D-na Ghion, în bleu-ciel; D-na G. Vasiliu, în bordeaux; D-na Emila Teodorescu, în bleu électrique, etc.

Buchetul de D-re era foarte bine representat.

D-ra Melania Mititelu, o stea care apare pentru prima oară în bal, elegantă şi frumoasă ca un crin, în toaletă cafe-au-lait; D-ra Vasiliu, frumoasă ca o floare de câmp, în alb; D-ra Lelescu, încântătoare ca un boboc de trandafir; D-rele Belciuganu, superbe de frumuseţe în negru şi alb; D-rele Neculau, purtând cu graţie costumul naţional de Goleştĭ; D-rele Raşcu, două viorele de Maĭ, în alb şi gris; D-rele Constantinescu, în alb şi costumul naţional; D-rele Angelescu, două brune piquante, în crême cu garnitură roşie, etc.

Printre Domnĭ citám afară de membriĭ comitetuluĭ: D-niĭ Ath. Georgescu, Metzeanu, G. Dimitrescu, P. Munteanu, Ghion, sub-locotenent Costescu, Dragomir, D. Theodorescu, Neculau, Iulius Drancz, Stelian, Belciuganu, etc.

Balul a durat până la orele 6 de dimineaţă şi când aurora a început a străbate prin ferestre cu razele eĭ fermecătoare, un galop bine esecutat puse capăt acesteĭ serbărĭ, care va rĕmâne ca un suvenir neşters în mintea şi inimele Odobeştenilor.

De la Munte.

INFORMAŢIUNI

In budgetul ministeruluĭ instrucţieĭ pe exerciţiul viitor, s'a prevĕzut la capitolul şcoalelor române din streinătate 300.000 leĭ.

Suma de şi mică totuşĭ va putea întîmpina trebuinţele maĭ simţitoare ale unor şcolĭ române din streinătate.

Ni se scrie din comuna Malurile, judeţul R.-Sărat, că o epidemie violentă a izbucnit de vr'o cât va timp în comună, şi decimează în mod simţitor populaţia.

Intr'un timp relativ foarte scurt aŭ murit aproape 70 de suflete.

Avis direcţiuneĭ serviciuluĭ sanitar.

D. senator Plesnilă va propune azĭ Senatuluĭ ca să consacre şedinţele de azĭ, de Vinerĭ şi Sâmbătă numaĭ recunoaşterilor şi indigenatelor; iar pe viitor să adopte regula din Cameră de a vota la începutul fie-căreĭ şedinţe două recunoaşterĭ şi un indigenat.

Inalta Curte de Casaţie va fi ocupată câte-va zile cu procesul milioanelor luĭ Sturza.

Desbaterile în acest proces vor urma vr'o patru-cincĭ zile.

Procesul Tribuneĭ

O goană teribilă s'a început de autorităţile ungureştĭ, contra valorosuluĭ ziar român din Sibiŭ, *Tribuna* care nu are altă vină de cât că susţine, şi apără drepturile fraţilor noştri de peste munţĭ.

De astă dată se urmează însă contra noastră—scrie confratele nostru din Sibiŭ—o procedură, care nu s'a maĭ urmat faţă cu nicĭ un ziar, nu numaĭ din Ungaria şi din întreaga monarchie, ci din lume.

De Sâmbăta trecută încoace, ca şi când am fi în stare de asediŭ, judele de instrucţie de pe lângă tribunalul din Sibiŭ la mandatul procuroruluĭ-suprem din Cluj şi acesta sigur la mandatul guvernuluĭ din Budapesta, e dispus în dragă voe asupra personaluluĭ din *Institutul tipografic* al *Tribuneĭ* şi a tuturor persoanelor ce staŭ în oare care raport cu acestea. Servitoriĭ tribunaluluĭ sunt de dimineaţa până seara în localităţile noastre şi presintă neîntrerupt la citaţiunĭ. Şi graba e atât de mare, în cât citaţiunile se înmânează de regulă după termenul de presentare saŭ sunt deadreptul *azonnal* (îndată).

Nicĭ Dumineca nu se maĭ respectă în această ne maĭ pomenită inchiziţie. Ierĭ, Dumineca, servitoriĭ tribunaluluĭ aŭ fost în maĭ multe rîndurĭ în localităţile noastre cu citaţiunĭ. Ba chiar D. Gödri Sandor, judele de instrucţie, ne-a onorat ierĭ cu prezenţa sa.

Astă-zĭ, Lunĭ dimineaţă, omul cel dintêiŭ care a intrat în localităţile noastre a fost — servitorul tribunaluluĭ cu citaţiunĭ din partea judeluĭ de instrucţie.

D. Eugen Brote a fost Sâmbăta trecută citat numaĭ de *treĭ orĭ* înaintea judeluĭ de instrucţie. Asta-zĭ este din noŭ citat. Pe când scriem aceasta, se află D. Septimiu Albini înaintea judeluĭ.

Aseară s'a rĕspândit svonul, că D-na Alexianu s'ar fi otrăvit în urma sentinţeĭ Curţeĭ de Apel.

Ştirea nu s'a adeverit, ci ea a luat naştere din faptul că D-na Alexianu a leşinat şi a rĕmas maĭ mult timp în stare inconştientă.

Direcţiunea serviciuluĭ sanitar avizează la primele mĕsurĭ sanitare ce urmează să se ia în faţa eventualeĭ izbucnirĭ a holereĭ.

Ministrul de interne va adresa circulărĭ energice tutulor autorităţilor administrative însoţite de instrucţiunile elaborate deja de D. Dr. Felix.

Joĭ 11 Februarie se va începe o serie de representaţiĭ variate date de o strălucită trupă adusă de D. Hugo.

După informaţiunea ce avem îĭ putem prezice un viitor strălucit maĭ ales numele câtor-va artiştĭ din această trupă, cunoscuţĭ deja în lumea arteĭ, prin miraculoasele lor producţiunĭ.

Vom avea plăcerea a auzi pe celebra M-elle **Waltr** o stea neeclipsată încă, de la şcoala din Paris, creatoară a geniuluĭ seŭ.

Pe faimoasa **Mariettà De Dio** de la Ronacher din Viena.

Cuartetul rusesc Bialadowskaja compus din patru copile micĭ foarte drăguţe.

Miss *Ada Tompson* cântăreaţă şi dănţuitoară engleză cu transformaţiunĭ.

D-şoară **Degabi** o prea gentilă tînĕră franceză posând în figurĭ plastice sub o ploae feerică de luminĭ electrice intense, produse prin aparate speciale, unică în aceste producţiunĭ, a făcut furorĭ în Empir-Theatre din Londra de unde vine acum.

Duetul *Birthonie-Zentz.*

Surorile Moulier, gimnasticĭ aerianĭ şi pe treĭ bare fixe.

D-şoara *Elia Langeer* frumoasa cântăreaţă internaţională.

S'a pus sub presă şi va apare zilele acestea broşura **Crimele din Dorohoiŭ**, conţinênd istoricul făcut de ziarul *Adevĕrul, comunicatul guvernuluĭ, audienţele D-luĭ Alex. V. Beldimanŭ la D-niĭ miniştri de interne şi de justiţie, raportul ancheteĭ preseĭ democratice, etc.*

A aparut **Chestia republicană** *broşură de propagandă antidinastică şi republicană de* **Eduard Dioghenide.** *Preţul 50 banĭ.*

Se găseşte de vînzare, la toate chioşcurile şi librăriile din Capitală, precum şi la toţi vînzĕtoriĭ de ziare din provinciĭ.

Instiinţăm din noŭ pe cititoriĭ noştrĭ că nu dăm curs nicĭ uneĭ denunţărĭ saŭ scrisorĭ anonime.

Tot ce este de publicat trebue să fie semnat cu numele şi adresa autoruluĭ, care se păstrează de redacţiune în modul cel maĭ discret.

HENRIK IBSEN

CASA PAPUŞEI

— (FRAGMENT) —

Nora.—Vezĭ, Torvald, mi-e greŭ să rĕspund. Nu ştiŭ nimic. Nu ştiŭ unde mi-e capul. Dar ştiŭ un lucru: că ideile mele se deosebesc în totul de ale tale. Vĕd asemenea că legile nu sunt cum le credeam, şi legile acestea să fie drepte, nu 'mĭ poate intra în cap. O femeie să nu aibă dreptul să înlăture o mare grijă tătăluĭ sĕŭ pe moarte, saŭ să scape viaţa bărbatuluĭ sĕŭ! Asta nu se poate.

Helmer.—Vorbeştĭ ca un copil: nu înţelegĭ de loc societatea din care facĭ parte.

Nora.—Nu, nu înţeleg. Dar am să caut s'o înţeleg şi să vĕd, care din două, societatea saŭ eŭ, avem dreptate.

Helmer.—Eştĭ bolnavă, Nora, aĭ frigurĭ: îmĭ vine a crede chiar că nu aĭ toate minţile.

Nora.—Mĕ simt, astă noapte, cu mintea maĭ senină şi maĭ sigură de mine, ca orĭ când.

Helmer.—Şi cu această siguranţă şi seninătate, părăseştĭ pe copiiĭ şi soţul tĕŭ?

Nora.—Da.

Helmer.—Nu-ĭ de cât un motiv în toate astea.

Nora.—Care?

Helmer.—Nu mĕ maĭ iubeştĭ!

Nora.—Da, asta 'ĭ; şi iată într'adevĕr pricina.

Helmer.—Nora!... şi aşa mi-o spuĭ?

Nora.—Asta mĕ mâhneşte mult, Torvald; aĭ fost în tot-d'auna bun cu mine. Dar nu maĭ pot nimic, nu te maĭ iubesc.

Helmer, (silindu-se să-şĭ păstreze sîngele rece).—De asta, asemenĭ, nu e aşa, eştĭ foarte convinsă.

Nora.—Foarte bine. Şi iată de ce nu maĭ vreaŭ să rĕmân aicĭ.

Helmer.—Şi poţĭ să-mĭ explicĭ, cum am pierdut iubirea ta?

Nora.—Negreşit. Astă seară, când am vĕzut că nu se întâmplă minunea aşteptată. Am vĕzut atuncĭ, că nu eştĭ astfel cum te credeam.

Helmer.—Explică-te maĭ bine; nu te înţeleg.

Nora.—In timp de opt anĭ am aşteptat cu nerăbdare. Ştiam bine, că minunile nu se împlinesc în fie care zi. In sfîrşit veni timpul. Mĕ gândeam atuncĭ cu siguranţă: iată ceasul minuneĭ. Atât cât a fost scrisoarea luĭ Krogstad în cutie, nu m'am gândit de loc că tu te-aĭ supune condiţiunilor acestuĭ om. Credeam atât de mult că tu îĭ veĭ spune: Du-te şi publică totul! Şi dacă asta s'ar fi întêmplat...

Helmer. — Da!... după ce aşĭ fi lăsat pe femeea mea ruşineĭ şi dispreţuluĭ!...

Nora. — Şi dacă asta s'ar fi întîmplat, eram foarte sigură, că tu te veĭ duce, veĭ lua totul pe rĕspunderea ta şi veĭ spune: Eŭ sunt vinovatul.

Helmer. — Nora!...

Nora. — Poate vreĭ să spuĭ, că n'aş fi primit un asemenea sacrificiŭ. Negreşit. Dar cine m'ar fi ascultat pe mine?... Eĭ, vezĭ, asta era minunea pe care o aşteptam cu spaimă. Şi pentru a împedeca asta am vrut să mor.

Helmer. Nora, zi şi noapte, aş fi lucrat cu mulţumire pentru tine. Aş fi răbdat tot, grijĭ şi lipsurĭ. Dar nimenĭ nu-şĭ mânjeşte onoarea pentru fiinţa pe care o iubeşte.

Nora. — Miĭ de femeĭ aŭ făcut-o.

Helmer. — Eĭ, gândeştĭ, şi vorbeştĭ ca un copil.

Nora. — Fie. Dar nicĭ tu nu gîndeştĭ şi nu vorbeştĭ ca omul pe care aş vrea să-l urmez după ce te-aĭ liniştit, nu de pericolul care mĕ ameninţă pe mine, dar de ce te ameninţă pe tine... aĭ uitat totul. Iarăşĭ sunt păsărica ta cântătoare, păpuşa ta

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(57)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL IV

Ast-fel, fie-care apartament îşĭ avea biblioteca sa aleasă, după gustul maĭ mult saŭ maĭ puţin al destinatoruluĭ. Memoriĭ istorice, tratate de economie politică şi grave culegeĭ periodice, pentru oameniĭ serioşĭ; romane şi reviste din toată lumea pentru ceĭ tinerĭ. Nointel fusese pus la un regim mixt: catalogul mergea de la operile complecte ale luĭ Musset până la marele uvraj al statuluĭ-major prusian asupra rĕsboiuluĭ din 1870. Un amestec de literatură şi tactică.

La orele şapte şi jumătate, feciorul se înfăţişă pentru a-l conduce la hală saŭ marele vestibul al casteluluĭ la care ar fi mers cu oare-care greutate fără călăuză. Vestibulul era situat într'o aripă foarte depărtată de camera luĭ şi ca s'ajungă acolo, trebuia să urmeze un intinerar destul de complicat. Odată ajuns, Nointel putu să judece pe ce picior ducea marchisa viaţa la ţară. Pereţiĭ coridoarelor eraŭ acoperiţĭ cu nişte covoare care într'un museŭ şi-ar fi făcut bun efect, iar scările eraŭ împodobite cu tablourĭ din care cel maĭ uşor preţuia treĭ sute de galbenĭ.

După o mulţime de cotiturĭ, ofiţerul nostru de hussarĭ, ajunsese dinaintea uneĭ uşĭ, tot aşa de înaltă ca şi porticul uneĭ catedrale, uşă păzită de un servitor în mare livrea, care deschizând'o anunţă cu o voce de stentor: D. Căpitan Nointel.

Ar fi avut de ce se intimida un debutant, căcĭ vestibulul era imens, şi ca s'ajungă la grupul în care presupunea să găsească pe D-na de Barancos, trebuia să traverseze un mare spaţiŭ sub focul tuturor privirilor. Fără să-şĭ piardă cumpătul, el căută din ochĭ pe marchisă, dar n'o zări. Nu eraŭ de cât bărbaţĭ şi treĭ, patru femeĭ bĕtrîne care semănaŭ cu nişte portrete ale luĭ Velasquez. Nicĭ o figură cunoscută; cel puţin de la întâia aruncătură de ochĭ, căpitanul nu distinse nicĭ una. Nu eraŭ de cât străinĭ din câte putea să vadă.

— Aĭ jura, gândea el, că dinadins n'a invitat de cât figuranţĭ, ca să poată juca în linişte cu mine o piesă în două personagiĭ.

De altmінterĭ, acea sală vastă şi înaltă avea cel maĭ imposant aspact. Imbrăcată în stejar a treia parte din înălţimea eĭ, cu plafonul din bârne între incrucişate, ferestrele în formă ogivă şi cu geamurĭ din vechime, ea semăna a fi fost construită pentru a servi usagiile solemne. Pe pereţĭ, panopliĭ, trofee de vânătoare, iar în fund un cămin colosal în care ar fi putut intra un carabinier călare şi în care ardeaŭ copacĭ întregĭ. De fie-care parte, o armură de cavaler din veacul de mijloc, o armură complectă de la jambiere până la caschetă.

De asupra mantaleĭ, gătită cu trefle gotice şi cu animale heraldice, armele familieĭ Barancos cu leĭ cu suporturĭ şi o enormă coroană de marchisă.

Cu toată această ornamentaţie severă, invitaţiĭ castelanĭ eraŭ ocupaţĭ cu jocurile cele maĭ moderne. Era o masă de cărţĭ în plină activitate; vĕduvele rentiere organisaserĕ un *wihist* iar un tînĕr *hidalgo* se îndeletnicea cu un alt joc espaniol cu câţĭ-va compatrioţĭ de aĭ sĕĭ.

Nointel salută cu acel aer ţanţoş, sumeţ care impune proştilor şi care slujeşte de cuirasă unuĭ om inteligent când scoboară pe pămêntul uneĭ ţĕrĭ necunoscute. El traversă grupurile fără să se amestece în vre unul şi se apropie încet de foc unde se încălzea un personaj destul de sus pus după arătare şi pe care'l remarcase la balul de la marchisa. Era gata, pentru satisfacerea conştiinţeĭ sale, să'ĭ adreseze câte-va banalităţĭ politicoase, când o uşe se deschise în fundul vestibululuĭ, lăsând să se vadă o sală strălucitoare de lumină şi cristalurĭ.

D-na de Barancos, şi maĭ strălucitoare încă, apăru în prag. Ea purta o rochie scurtă de satin negru, garnisită cu zibelin, decoltată în care lăsând să se vadă nişte bogaţĭ umerĭ.

La urechĭ şi braţe străluceaŭ nişte admirabile diamante care aruncaŭ maĭ puţin foc de cât ochiĭ sĕĭ negri.

Nointel alergă înainte-ĭ şi fu primit cu — un zîmbet plin de făgăduinţe. El pregătise un compliment apropriat împrejurăreĭ; dar în momentul de a-l spune, făcu o descoperire atât de extra-ordinară că rămase mut de mirare,

Pe pieptul marchiseĭ, recunoscu în chip de broşă, butonul de manşetă pe care ea i'l smulse aşa de iute din mână la sfîrşitul cotilionuluĭ.

Pe lângă pietrăriile care constelaŭ pe marchisa, făcea o figură tristă acel buton de manşetă de aur mat, şi nicĭ o dată nu se vĕzuse o asemenea bijuterie arătându-se pe corsajul eĭ decoltat.

D-na de Barancos se înţelegea prea bine în această materie ca să fi păcătuit din neştiinţă şi dacă comisese acest solecismu de toaletă, negreşit că aceasta nu era fără intenţie.

Nointel o ştia bine, şi tocmaĭ pentru că o ştia, mirarea îĭ fu nemărginită. Acea exibiţie neprevĕzută îĭ zădărnicea toate prevederile şi'l făcea să se abată de la orĭ ce logică. Marchisa afişând acea piesă de convingere pe care ar fi trebuit să se grăbească a o nimici, punea vârf îndrăsneleĭ, afară numaĭ dacă, din potrivă, aceasta n'ar fi fost dovada cea maĭ vădită de inocenţa eĭ desevârşită.

D-na de Barancos nu lăsă căpitanuluĭ timpul de a'şĭ veni în sine.

— Bine aĭ venit, îĭ zise ea întinzându'ĭ mâna. Nu'ţĭ poţĭ închipui cu câtă nerăbdare te aşteptam. Dacă n'aĭ fi venit astă-seară, cred că mâine dimineaţă m'aşĭ fi întors la Paris.

— Cum! D-nă, zise Nointel, din ce, în ce maĭ mirat, v'aţĭ fi părăsit oaspeţiĭ?

(Va urma).

pe care eraĭ gata s'o ieĭ în brațe ca maĭ înainte, cu o băgare de seamă cu atât maĭ mare, cu cât aĭ vězut că-ĭ maĭ bicisnică. (*Sculându-se*). Ascultă, Torvald; în clipa aceea, mi s'a părut că am trăit în casa asta opt anĭ cu un strěin, și am avut treĭ copiĭ... Ah! nicĭ nu-mĭ maĭ vine să mě gândesc! Imĭ vine să mě sfișiŭ eŭ singură.

Helmer.—Věd, vaĭ! věd bine. O prăpastie s'a deschis între noĭ. Dar spune-mĭ, Nora, n'am putea s'o trecem?

Nora. — Ast-fel precum sunt astăzĭ, nu pot să-țĭ fiŭ femee.

Helmer. — Pot să mě schimb.

Nora. — Poate.. dacă țĭ se va lua pâpușa.

Helmer. — Să mě despart... să mě despart de tine! Nu, nu, Nora, nu pot nicĭ să-mĭ închipuesc așa ceva.

Nora, (*îndreptându-se către ușa de la dreapta*). — De aceea trebuie să isprăvim maĭ repede.

(*Ese și se întoarce cu paltonul cu pălăria pe un săculeț de călătorie, pe care le pune pe un scaun lângă masă*).

Helmer. Incă nu, Nora, așteaptă până dimineață.

Nora, (*punêndu-șĭ paltonul*). — Nu pot să staŭ noaptea la un strein.

Helmer. — Dar nu putem să trăim împreună, ca frate și soră?

Nora, (*punêndu-șĭ pălăria*) — Știĭ bine, că n'ar ținea mult. (*Aruncându-șĭ șalul pe spate*) Adio, Torvald. Nu maĭ vreaŭ să věd copiĭ. Iĭ știŭ în mânĭ maĭ bune ca ale mele. Ast-fel cum sunt acum,... nu pot să fiŭ o mamă bună pentru dênșiĭ.

Helmer.—Dar într'o zi, Nora... într'o zi?

Nora.—Ce să-țĭ respund? Nu știŭ ce am să mă maĭ fac.

Helmer.—Dar tu eștĭ tot femeia mea, orĭ ce s'ar întîmpla.

Nora.—Ascultă, Torvald. Mi s'a spus, că bărbatul e deslegat de orĭ ce datorie către o femee care-șĭ părăsește casa astfel cum fac eŭ acum. Nu trebue dar să te maĭ crezĭ îndatorat, precum nicĭ eŭ. Libertate desăvîrșită și la unul și la altul. Iată-țĭ veriga; înapoiază-mĭ-o pe a mea.

Helmer.—Și asta?

Nora.—Da.

Helmer.—Na-țĭ-o.

Nora.—Mulțumesc. Acum s'a isprăvit tot. Las cheile aicĭ. Intru cât privește căsnicia, slujnica știe, încă maĭ bine ca mine. Mînĭ, după plecarea mea, Cristina, să puie într'o ladă tot ce am adus eŭ aicĭ. Vreaŭ să mi-o trimeată unde voiŭ fi.

Helmer.—S'a isprăvit totul, nu o să te maĭ gîndeștĭ puțin la mine, Noro?

Nora.—Mă voĭ gîndi, negreșit, și la copiĭ și la casă.

Helmer.—Pot să-țĭ scriŭ, Nora?

Nora.—Nu nicĭ odată. Te opresc!

Helmer.—Oh! dar pot să-țĭ trimet....

Nora.—Nimic, nimic.

Helmer.—.... Să te ajut, dacă aĭ nevoie.

Nora.—Nu, țĭ-am maĭ spus! Nu primesc nimic de la un strěin.

Helmer.—Nora... n'am să maĭ fiŭ nicĭ odată de cât un strěin pentru tine?

Nora; (*luându-și sacul de călătorie*).—Ah! Torvald, ar trebuĭ să se întîmple, cea maĭ mare minune.

Helmer.—Spune-mĭ ce minune:

Nora.—Ar trebui să ne schimbăm amîndoĭ întru atât... Vaĭ! Torvald, nu maĭ cred în minunĭ.

Helmer.—Dar vreaŭ să cred eŭ. Spunemi-o. Ar trebui să ne schimbăm atât în cât?...

Nora.—Până la atât, că unirea noastră să ajungă o nouă căsătorie. Adio.

(*Ese prin ușa săleĭ*).

Helmer, (*căzînd pe un fotoliu, lîngă ușă, și acoperindu-șĭ fața cu mînile*). Nora, Nora! (*ridică capul și privește în juru-ĭ*). Plecată! A plecat.

(*Apoĭ, cu puțină speranță*). Cea maĭ mare minune...?!

(*Se aude afară sgomotul ușeĭ care se închide*).

L. V.

DIFERITE STIRI

DIN ȚARA

Temperatura: Observațiunea caseĭ **A. Menu et C-nie**, opticianĭ, Calea Victorieĭ 83, pe ziua de 11 Februarie *1893*.

Miezul nopțiĭ	+ 0
7 ore dimineața	+ 2
Amiazĭ	+ 7
Inălțimea barometrică	739

Starea cerulul: frumos.

*

Un confrate din Capitală află că perceptorul comunal, vestitul Sava Grigorescu, contra căruia s'aŭ făcut atâtea denunțărĭ, în înțelegere cu agentul Manole Cândescu, pungășește lumea, fără rușine, fiind sigur de impunitate sub regimul cinstit al conservatorilor.

Astfel, în luna trecută, cinstitul perceptor Sava Grigorescu incasa zilnic sute de leĭ de la jugărit, de la vagoanele ce eșiaŭ din gară cu lemne, cărbunĭ, fier, lemnărie, coloniale, etc. In casa comunală el věrsa numaĭ 70—80 leĭ pe zi, iar restul, de sute de leĭ, 'l întrebuința în folosul sěŭ. Pe lângă aceste avantagiĭ, perceptorul sus numit lua ca dijmă de la fie care căruță cu cărbunĭ, câte patru sacĭ de acest combustibil, pe care și-l căra seara acasă la D-sa.

Atât inspectorul acciselor cât și ajutorul de primar, însărcinat cu supravegherea acestuĭ serviciŭ, aŭ cunoștință de toate aceste pungășiĭ.

Eĭ, cum rěmâne, coane Lascarache, cu monumentul de cinste conservatoare al administrațieĭ D-tale?

*

Conferința D-luĭ Delavrancea, *lupta pentru existență*, care era anunțată pentru astă seară la Ateneŭ, se amână pentru o altă dată.

*

Societatea studenților universitarĭ „Unirea", ne roagă să anunțăm că primind de la D. Radu Rosetti, prefectul județuluĭ Brăila, „La Revue de deux monde", pe maĭ mulțĭ anĭ, îĭ aduce viile sale mulțumirĭ și dorește ca exemplul D-luĭ Rosetti să aibă câțĭ maĭ mulțĭ imitatorĭ.

*

In pădurea Budeștĭ din județul Argeș, s'a găsit Sâmbătă, împușcat D. Antonescu-Remuș, comptabil la pădurea sus numită.

Se crede că D. Antonescu a fost victima unuĭ asasinat.

*

Palatul de la Cotrocenĭ, în care vor locui pe timpul vereĭ prințul Ferdinand și princesa Maria, va fi restaurat pe la Aprilie, iar cheltuelile care vor costa aproape 800 000 de leĭ, se vor da din punga țěreĭ căcĭ Regele, care a deteriorat acest palat, refuză a da cea maĭ mică sumă.

*

DIN STRAINATATE

Actualmente la Dublin în Irlanda s'a început tratativele pentru împăcarea celor două partide naționaliste irlandeze: parneliștiĭ și anti-parneliștiĭ. Populațiunea irlandeză vede în această împăcare actul cel maĭ de seamă pentru triumful cauzeĭ irlandeze.

Până acum s'a hotărît contopirea ziaruluĭ *Freeman Journal*, organ anti-parnelist, cu *Independentul* organ parnelist.

*

Inalta curte de justiție din Lisabona a condamnat la treĭ lunĭ de suspendare a funcțiunilor și 356 leĭ amendă pe consilierul Curțeĭ de apel din Goa, Asevedo Leitag, pentru hoțiĭ dovedite.

La eșirea din pretoriŭ condamnatul și-a sburat creeriĭ cu un glonț de revolver.

*

In afacerea hoțiilor de la Banca romană, *Corriere di Napoli* anunță că în sfîrșit s'a regăsit carnetul faimosuluĭ Lazzaroni, casierul Bănceĭ, care actualmente se află în închisoare, și în care se află trecute toate sumele distribuite de dînsul oamenilor guvernuluĭ și diferitelor persoane politice influente.

De acum panamita va intra într'o nouă fază căcĭ compromișiĭ aŭ să fie dațĭ pe față dacă nu cum-va guvernul va face lucrurile mușama.

*

Corespondentul luĭ *Daily News* la Manchester spune că greva industrielor textile din Lancaspire, pricinuită de patronĭ în scopul de a scădea salariele lucrătorilor, a avut un efect atât de dezastruos în-cât sunt temerĭ de o catastrofă.

Din 500,000 de persoane întrebuințate în diversele branșe ale acesteĭ industriĭ, 100,000 se găsesc neocupate și numěrul adevěrat se crede a fi de 125,000. Lucrătoriĭ staŭ flămînzĭ pe strade și amenință cu revolta. Mizeria ia din zi în zi proporțiunĭ tot maĭ marĭ.

*

File rupte din Album

Să te temĭ maĭ mult de omorul uneĭ femeĭ de cât de ura unuĭ bărbat.

Socrate

*

Amorul, dacă s'ar mărgini numaĭ în cuvinte, nu ar maĭ avea nicĭ un preț.

O abonată (a „Buneĭ Credințe").

*

In vechime se întrebuința cuvêntul *nebun*: astă-zĭ se zice *nervos*.

De la Olt

*

Treĭ lucrurĭ nu aŭ credință nicĭ în cer nicĭ pe pământ: — *Calul, pușca și femeea*. De aceste treĭ să te ferěștĭ.

Miron Costin

* * *

Un ultim cuvênt

La tribunalul corecțional:

O femee a tras cu revolverul asupra amantuluĭ eĭ. și rěspunde la interogatoriŭ!

Președintele: — *Poțĭ afirma că acest om este tatăl copiluluĭ D-tale?*

Acuzata: — *Tot ce pot afirma, D-le președinte! este că acest mizerabil a contribuit și el la o bună parte.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea ședințeĭ de la 10 Februarie 1893

D. N. Crătunescu, susține și D-sa ca școlile comerciale să nu fie împărțite în două grade.

D. An. Stolojan, cere să se predea în școlile comerciale și stenografia, de care se simte nevoie.

D. P. P. Carp, spune că nu se poate contesta că școlile comerciale actuale, aŭ dat rezultate detestabile; prin urmare D-sa nu le poate menținea.

Cu privire la învățămêntul regional, spune că acest mod se poate întrebuința la Marsilia (care a fost dată ca exemplu) unde se face un comerț cu deosebire întins, fiind un centru de exportație aproape al întregeĭ Europe; dar nu se poate compara Galațiĭ noștrĭ cu Marsilia.

Atingênd în treacăt chestiunea profesorilor, zice că eĭ numaĭ competențĭ nu sunt, căcĭ alt-fel ar fi scos elevĭ maĭ bunĭ. Dacă avem și oamenĭ de valoare carĭ aŭ ieșit din școlile noastre (nu cele comerciale), apoĭ aceștia sunt niște excepțiĭ, sunt oamenĭ carĭ aŭ muncit cu stăruință și carĭ îșĭ datoresc numaĭ lor starea la care aŭ ajuns, iar nu profesorilor.

Crede că nu e nevoie în țara noastră de cât de o singură școală superioară de comerț. Și dacă nu ar fi fost la mijloc considerațiunĭ politice, nu ar fi făcut ca și la Iașĭ să fie una. Maĭ mult de două însă, nu e nicĭ o nevoie.

Roagă Camera să voteze articolul așa cum l'a făcut D-sa, căcĭ alt-fel școlile comerciale vor remânea tot în starea actuală care, o afirmă, e foarte proastă.

Se închide discuțiunea.

Se pun la vot și se resping pe rînd amendamentele D-lor C. C. Dobrescu, N. Crătunescu și Gogu Ștefănescu.

Se votează articolul 78.

D. C. C. Dobrescu, luând cuvîntul la art. 78 spre a propune un amendament, spune cu privire la uniĭ profesorĭ, că aŭ ajuns de și-aŭ făcut o meserie din luarea unor diurne grase de la minister, sub cuvînt că se duc în misiunĭ didactice; în realitate, eĭ se duc la vr'o stațiune balneară unde plagiază autorĭ străinĭ, petrecênd cu baniĭ țěreĭ.

Se primește un amendament prezentat de D. Șabner-Tuduri, prin care se spune că, la trebuință, se vor putea înființa școlĭ comerciale în toate centrele comerciale maĭ principale.

Amendamentele D-lor C. C. Dobrescu, D. C. Butculescu, Demetrescu-Mirea și Crătunescu, se resping.

Se votează articolul 78.

D. C. C. Dobrescu propune la art. 79 un amendament care tinde a desparte catedrele de geografie și istorie.

Amendamentul se respinge, și se votează articolul 79 împreună cu 80 și 81.

D. St. Beloiu, la art. 82, propune un amendament prin care cere să se facă o școală comercială și în Brăila, care e cel maĭ principal port al țěreĭ.

Amendamentul D-luĭ Beloiu se respinge.

Se votează art. 82 și 83.

La ora 6 ședința se ridică.

Ședința de la 11 Februarie 1893

Ședința se deschide la ora 1 jum. sub președenția D-luĭ general Gh. Manu.

Prezențĭ 107 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

Se votează două recunoașterĭ și un indigenat.

Se intră în ordinea zileĭ, și se urmează votarea legeĭ asupra învěțămîntuluĭ profesional.

Se votează fără nicĭ o discuție articolele 84, 85 și cele următoare, până la sfîrșit.

Se pune la vot, cu bile, legea în total, și se primește, cu 82 pentru, și 27 contra.

SENATUL

Ședința de la 10 Februarie 1893

Președenția D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezențĭ 78 senatorĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

Senatul intră în secțiunĭ.

Ultime Informațiĭ

Primul nostru redactor, D. Ioan N. Roman, s'a înturnat astăzĭ de la Iașĭ, unde a stat vre-o treĭ sěptěmânĭ.

Directorul nostru, D. Alex. V. Beldinŭ, care se află tot la Iașĭ, va sosi mâine.

De mâine vom începe a publica o serie de articole în cestiunea apeĭ la Iașĭ.

Până la ora 3 p. m. nu s'a deschis ședința Senatuluĭ.

Nicĭ un membru din cabinet nu era prezent.

Intrunirea majorităței

Aseară la orele 9 s'a ținut în sala Orfeŭ întrunirea majorităței guvernamentale.

Intrunirea a fost prezidată de D. general Manu, președintele Camereĭ.

D-sa, în câte-va cuvinte, a arătat că scopul întruniriĭ este de a se stabili armonia în majoritate pentru a se evita pe viitor conflictele dintre dênsa și guvern.

D. *Lascar Catargiu*, luând cuvêntul, și-a exprimat părerea de rěŭ pentru atitudinea D-luĭ Pěcescu, care a depus un contra-proiect la legea tocmelilor agricole.

Această atitudine ar putea avea grave rezultate pentru unitatea partiduluĭ conservator, care s'a adus la îndeplinire cu atâtea greutățĭ.

D. Pěucescu nu trebue să facă din propriile sale nemulțumirĭ un mijloc de disensiune în partid și să provoace o ruptură, care n'ar putea fi de cât dăunătoare conservatorilor.

D-sa închee sfătuind pe D. Pěucescu să 'șĭ retragă contra-proiectul.

D. *Alex. Lahovary* arată că atacurile îndreptate în potriva D-luĭ Carp se resfrîng asupra întreguluĭ guvern, căcĭ toate proiectele de legĭ depuse în Parlament de un ministru, sunt aprobate de intreg consiliul de miniștri.

Dacă avea observațiĭ de făcut la proiectul D-luĭ Carp, D. Pěucescu n'avea de cât să propue amendamente în timpul discuțiuneĭ în Cameră, iar nu să facă un contra proiect.

La rîndul sěŭ, D. Lahovary îndeamnă pe D. Pěucescu ca să'șĭ retragă contra proiectul.

D. *Pěucescu*, ca să'șĭ explice atitudinea, spune că e revoltat de autoritarismul D-luĭ Carp, care vorbește cu deputațiĭ ca un autocrat: *așa vreŭ, așa fac!*

„Noĭ am luptat doisprezece anĭ în contra absolutismuluĭ luĭ Ioan Brătianu și acuma suntem sub absolutismul D-luĭ Carp".

D-sa crede că fie care deputat e liber să propue contra proiecte. Atârnă de majoritatea Camereĭ dacă vrea saŭ nu să le voteze.

Tot odată, D-sa se jură că nu rîvnește la portofoliul D-luĭ Carp, deși n'ar putea să refuze un portofoliŭ, dacă partidul i l-ar oferi.

D. *Al. Lahovary*, luând a doua oară cuvîntul, accentuează din noŭ că nu D. Carp singur e respunzětor de proectele ce a depus în Cameră, ci întreg ministerul. D-sa stărue din noŭ ca D. Pěucescu să-șĭ retragă contra proectul.

D. *P. P. Carp* arată că toate proectele sale aŭ fost censurate de consiliul de miniștri. Dacă înțelege ca să se propue amendamente la proectele sale de legĭ, nu înțelege contra-proecte.

D-niĭ *Rosetti-Tețcanu și Voinov* spun că în nicĭ o țară din lume nu se tratează astfel miniștri. D-lor fac apel la unire și concordie.

D *General Manu* propune, pentru înlăturarea unor viitoare conflicte, ca miniștri să supue maĭ întâiŭ majorităților, în întrunirĭ intime, proectele pe care vor să le treacă.

D. *G. Gr. Cantacuzino* combate această idèe, de oare-ce corpurile legiuitoare sunt astfel organizate, în cât orĭ ce proect de lege se discută maĭ întâiŭ în secțiunĭ—în mod intim—apoĭ în ședință publică. Un altfel de discuție pe lângă aceste două legale, ar fi de prisos.

D-sa înțelege consfătuirĭ cu majoritatea numaĭ în casurĭ grave.

Se decide ca majoritățile să se întrunească în fie care Mercurĭ.

La întrunirea de aseară a majorităței, D. Menelas Ghermani umbla printre guvernamentalĭ și îșĭ exprima nemulțumirea în potriva moduluĭ în care se tratează proiectele de legĭ ale miniștrilor.

— Eŭ am să viŭ la toamnă cu un proiect de impozit noŭ. Am să muncesc toată vara, să'l studiez, să'l fac cât se va putea de bine și, când voiŭ veni în Parlament, mi se va opune un contra-proiect. Ce mě fac? Banĭ ne trebue, mijloacele ordinare sunt sleite și, după atâta muncă, voiŭ fi expus să mě věd cu osteneala pierdută.

Amenințarea cu un impozit noŭ a produs un efect dezastros asupra multor membri aĭ majorităței.

— Ne-aŭ strîns în chingĭ cu jandarmeria, cu sub-prefecțiĭ și cu toate legile reacționare și acuma vor să ne maĭ iea și pielea!... se văita un deputat.

Ultime Telegrame

PARIS 10 Februarie.—O telegramă a D-luĭ Arago ambasador la Berna, anunță că guvernul elvețian este foarte indiguat de insulta făcută D-luĭ Carnot, de către cortegiul de carnaval la Bâle, el a promis de a pedepsi pe vinovațiĭ și de a da complectă satisfacțiune Franțieĭ.

MARSILIA 10 Februarie.—Consiliul municipal considerând că nu există nicĭ o epidemie în Marsilia, a emis dorința ca guvernul să invite puterile streine a ridica carantina care lovește provenientele marsilieze.

PARIS, 10 Februarie. — Cele 4 grupurĭ republicane ale Senatuluĭ aŭ ținut o întrunire plenară pentru a desemna candidatul la președenția Senatuluĭ. Candidaturile sŭ fost puse la vot. Aŭ obținut: D. Jules Ferry 87 voturĭ din 151 votanțĭ; Maguin 53; Challemel Lacour 7; Jules Simon 2.

PARIS, 10 Februarie. — Tribunalul arbitral pentru pescăriile de la Behring va ține mâine prima sa ședință. Se crede că se va amâna pentru o lună, pentru a-șĭ putea complecta informațiile și documentele sale.

PARIS, 10 Februarie.— După șase zile de discuțiune, Camera a adoptat proiectul incorporat în bugnt, privitor la reforma patentelor. Discuția s'a îndreptat maĭ cu seamă asupra părțiĭ din proiect, care sporește patenta prăvălielor marĭ. Maĭ mulțĭ deputațĭ aŭ făcut să reiasă că întinderea crescêndă a marilor prăvăliĭ, este un pericol pentru cele micĭ. Comisiunea bugetară amendase în acest punct proiectul guvernuluĭ.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 10 Februarie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.645
Imperialul	—
Livra turcească	10.84
Arg. C. Pap	100—
Rubla	127.50
Anstalt	330 85
Renta perp. austr	99.20
aur „	118.30
aur ungară	115.90
argint austr.	98.70
Schimb asupra Londreĭ	121.55
„ „ Parisuluĭ	48.25
„ „ Berlinuluĭ	59.45
„ „ Amsterdam	100.80
„ „ Belgieĭ	48.05
„ „ Italieĭ	46.20
Tendinţă	

Bursa din Berlin

De la 10 Februarie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16.25
Renta R. aur 5%	98.80
C. F. R. „	102.90
R. aur %	84.80
Imprum. municipal Bucureştĭ	97 50
Rubla	215.60
Disconto	192.10
Schimb asupra Londreĭ	20.36
„ „ Parisuluĭ	80.95
„ „ Amsterdam	168.80
„ „ Vieneĭ	167 80
„ „ Belgieĭ	80.85
„ „ Italieĭ	77·55
Tendinţă	—

Bursa din Paris

De la 10 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc. $4\frac{1}{2}$ la sută	105.75
„ „ 3 „ „	98.05
„ R. aur 5 „ „	—
„ Italiană	92 67
„ Ungară 5	97.70
Ext. Esp	62.31
Imprum. grecesc.	355. —
Bancă otomană	592 18
Datoria unif. Egipt	503.12
Loturĭ turceştĭ	94.37
Cec asupra Londreĭ	25.195
Schimb asupra Vieneĭ	205.37
„ „ Amsterdam	206.85
„ „ Berlinuluĭ	121.97
„ „ Belgieĭ	$\frac{1}{8}$
„ „ Italieĭ	$3\frac{1}{2}$
Tendinţă	—

Bursa din Londra

De la 10 Februarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	$98\frac{3}{4}$
Banca română	$6\frac{3}{4}$
Schimbul asupra Parisuluĭ	25.36
„ „ Berlin.	20.57
„ „ Amstedarm	12.06

Bursa Paris (Bulev.)

De la 10 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc 3 %	98.02
italiană	92.62
Banca otomană	591.25
Tendinţă	—

Bursa din Francfort

De la 10 Februarie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	98.55
„ „ „ 4%	84.85

CONSUMAŢIE MARE

CÂŞTIG MIC

I

Fac reclama 'n poesie
Cu tramvayul să veniţĭ
De voiţĭ încălţăminte
Ca la noĭ nu maĭ găsiţĭ ! !

II

Fie ca eftinătate
Fie chiar şi ca fason.
Concurăm strĕinătatea
Ne cunoaşte după svon.

III

De *chevreau* de dame ghete
Vînd cu cincĭ-spre-zece leĭ ;
Iar cu tocurĭ Louis XV cochete
Sunt maĭ scumpe cu douĭ leĭ.

IV

De voiţĭ de *ghems* solide (orĭ de patine)
Vĭ le daŭ cu nouĕ leĭ
Ş'alte ştiĭ cam de sylphide
Nu maĭ scump de zece leĭ.

V

De copiĭ şi domnişoare
Noĭ facem or cum doriţĭ
Ghete, diverse fasoane
Să vĕ 'ncredinţaţĭ, poftiţĭ.

VI

De voiţĭ comande-a face
Nu maĭ daţĭ niciĭ un acont,
De vedeţĭ că nu vĕ place
Le lăsaţĭ în al meŭ cont.

VII

Daca cincĭ dintr'amatoare
S'ar uni a comanda,
Câte-un leŭ la fie care
Ca rabat eŭ 'ĭ aş scădea.

VIII

Faceţĭ svon dar una l'alta
Şi în grupe să veniţĭ
Noĭ ş'acasă vĕ trimitem
Un bilet dacă ne scriţĭ.

Direcţiunea fabriceĭ de încălţăminte se află în calea Călăraşilor No. 115.

MERSUL TRENURILOR

Plecarea din Bucuresti			Sosirea în Bucuresci		
Orele		SPRE	Orele		DE LA
5.35	dim.	Giurgevo Constantinopole.	5.30	dim.	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galaţĭ.
7.00	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Păşcanĭ, Iaşĭ, Slănic (Prahova).	7.15	„	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeştĭ
			8.05	„	Iaşĭ, Huşĭ, Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeştĭ.
7.30	„	Piteştĭ, Craiova, R.-Vêlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.	10.05	„	Titu (Mixte).
			10.45	„	Giurgiu.
7·45	„	Ploeştĭ, Predeal, Viena, Paris.	11.40	„	Paris, Vienne (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgov. Piteştĭ.
7.55	„	Giurgiu.			
8.10	„	Piteştĭ, Têrgovişte, C.-Lung, Roşiorĭ, T.-Măgurele.	12.20	seara	Braşov, Predeal, Ploeştĭ, Focşanĭ.
			12.55	„	Craiova, Piteştĭ, C.-Lung, Têrgovişte.
8.30	„	Ciulniţa, Slobozia, Feteştĭ, Călăraşĭ.			
8.50	„	Ploeştĭ, Predeal, Doftana, Braşov.	3.50	„	Constantinopole, Giurgiu (Express-Orient).
11.45	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ, R.-Sărat, Mărăşeştĭ.	5.10	„	Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ.
2.50	seara	Piteştĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgovişte			
4.03	„	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).	5,35	„	Călăraşĭ, Feteştĭ, Slobozia, Făureĭ.
			7.20	„	Giurgiu.
4.40	„	Ploeştĭ, Predeal, Braşov, Focşanĭ.	7.35	„	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vêlcea, Piteştĭ.
5.25	„	Giurgiu.			
5.50	„	Piteştĭ, Têrgovişte, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).	8.20	„	T. Măgurele, Roşiorĭ, C.-Lung, Têrgovişte, Piteştĭ.
			3.35	„	Braşov, Predeal, Doftana, Ploeştĭ, Slănic (Prahova).
9.00	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Tecuciŭ, Bârlad, Vasluĭ, Iaşĭ, Huşĭ.	9.15	„	Paris, Vienne, Predeal, Ploeştĭ.
10,05	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Roman, Păşcanĭ, Iaşĭ, T.-Ocna, Piatra-N.	9.55	„	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focşanĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ
11,05	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ.	10.55	„	Paris, Vienne, Vêrciorova, Piteştĭ (Train-Eclair).

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieĭ, 24